

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

श्रीसिंहश्रेष्ठीचरित्रम् ॥

(मूल अने भाषांतर सहित)

(कर्ता—श्रीवर्धमानसूरि)

(द्वितीयावृत्तिः)

—:छपावी प्रसिद्ध करनारः—

पण्डित हीरालाल हंसराज—जामनगर.

(सने १९३५)

मुद्रकः—श्रीजैनभास्करोदय प्रिन्टिंग प्रेस.

(वीरसंवत् २४३१)

किंमत ०-८-०

॥ अथ श्रीसिंहश्रेष्ठीचरित्रं प्रारभ्यते ॥

(कर्त्ता—श्रीवर्धमानसूरि)

भाषांतरकर्ता तथा छपावी प्रसिद्ध करनार—पण्डित श्रावक हीरालाल हंसराज (जामनगरवाला)

दशदिक्कलसंचारे सीमानुलङ्घनं पुनः । प्रथमं प्रथयन्ते दिग्विरत्याख्यं गुणव्रतम् ॥ १ ॥

अर्थः—वली दशे दिशाओमां कराता गमनना संबंधमां सीमाने नही उलंघन करवापूर्वक (श्रद्धालु श्रावको) पहेलुं दिग्विर-
तिनामनुं गुणव्रत आचरे छे. ॥ ६८ ॥

पापद्विपदुरुत्थानपातसं.वर्तगर्तिका । इदं भाति व्रतं धर्मधात्रीशकनकासनम् ॥ २ ॥

अर्थः—पापरूपी हाथीने पालुं उठी न शकाय एवां पतनमाटे घूमरीवाळा घूनासरखुं, तथा धर्मरूपी राजाना सुवर्णना सिंहा-
सनसरखुं आ व्रत शोभे छे. ॥ ६९ ॥

उच्चैर्धर्मप्रसूनस्य शाखी दिग्विरतिव्रतम् । नृणां यदधिरूढानां न पापश्चापदाहयम् ॥ ३ ॥

અર્થ:—આ દિગ્વિરતિનામનું વ્રત ધર્મરૂપી ગુણોના ઉંચાં વૃક્ષસરખું છે, કે જે પર ચઢેલા માણસોને પાપોરૂપી હિંસક જંગલી પ્રાણીઓ તરફથી ભય થતો નથી. ॥ ૬૭ ॥

गतौ संकोचयत्येव यः स्वं दिग्विरतिव्रती । संसारलङ्घनोत्तालफालारम्भः स सिंहवत् ॥ ४ ॥

અર્થ:—દિગ્વિરતિ વ્રતવાળો જે માણસ પોતાનું આવાગમન સંકોચે છે, તે સિંહશેઠની પેઠે સંસારનો પાર પામવારૂપ ઉમદાં ફલના પ્રારંભવાળો થાય છે. ॥ ૪ ॥

तथाहि द्रङ्गप्रस्तारेष्वस्ति सर्वगुरुः पुरी । वासन्तीति श्रुत्वा चित्रमवक्रगुणपूरिता ॥ ५ ॥

અર્થ:—તે સિંહશેઠનું ઉદાહરણ કહે છે—ગામોના વિસ્તારોમાં સર્વથી મ્હોટી વાસંતી નામની (પક્ષે—માધવીલતા સરખી) પ્રસિદ્ધ નગરી છે, પરંતુ આશ્ચર્યની વાત છે કે, તે નગરી સરલ ગુણોવાળા લોકોથી ભરેલી છે, (પક્ષે—વક્રતારહિત) સરલ તંતુઓથી ભરેલી છે

कीर्तिपाल इति क्षोणिपालस्तस्यामजायत । यत्कीर्तिकन्याकेलीषु वियदङ्कोऽपि संकटः ॥ ६ ॥

અર્થ:—તે નગરીમાં કીર્તિપાલનામનો રાજા હતો, કે જેની કીર્તિરૂપી કન્યાઓને ક્રીડા કરવામાટે આકાશરૂપી મેદાન .પણ સાંકડું પડતું હતું. ॥ ૬ ॥

रूपश्रीस्पर्शसंलुधैरिवाशेषैर्वृतो गुणैः । ननन्द नन्दनः श्रीमान्भीमाख्यस्तस्य भूपतेः ॥ ७ ॥

અર્થ:—તે રાજાનો રૂપની શોભાના સ્પર્શ માટે જાણે લાલચુ થયેલો હોય નહિં! એવા સમસ્ત ગુણોથી ભરેલો શ્રીમાન્ ભીમ નામનો પુત્ર શોભતો હતો. ॥ ૭ ॥

सिंह०

॥३॥

तस्मात्पुत्रादपि स्वेभ्यः प्राणेभ्योऽप्यतिवल्लभः । तत्र मित्रं महीभर्तुः श्रेष्ठीन्दुः सिंहइत्यभूत् ॥ ८ ॥

अर्थः—ते पुत्रथी पण, अने पोताना प्राणोथी पण अत्यन्त व्हालो त्यां ते राजानो सिंहनामनो उत्तम शेट मित्र हतो. ॥८॥

जिनभक्तिजिनमतज्ञानं तद्धर्मनिर्मितिः । इति सारमलङ्कारत्रयं शश्वदधार सः ॥ ९ ॥

अर्थः—जिनेश्वरप्रभुनीभक्ति, जैनशासननुं ज्ञान. अने ते जैनधर्मनुं आचरण एम सारभूत त्रण आभूषणोने ते हमेशां धारण करतो हतो. ॥ ९ ॥

तदीयवदनन्यस्तनेत्रं वेत्रभृतां वरः । कदाप्युदारसदसं तं महीशं व्यजिज्ञपत् ॥ १० ॥

अर्थः—ते शेटना मुख तरफ राखेल छे चक्षु जेणे, तथा मनोहर सभावाळा, एवा ते राजाने एक दिवसे छडीदारोनाउपरीए आवी विनंति करीके—॥ १० ॥

देव दिव्याकृतिद्वारि कोऽप्यस्ति नरपुङ्गवः । चक्षुर्भवन्मुखाभोजे भ्रमरीकर्तुमुत्सुकः ॥ ११ ॥

अर्थः—(हे) स्वामी ! मनोहर आकृतिवाळो, तथा आपना मुखरूपी कमलप्रते (पोताना)चक्षुने भ्रमररूप करवाने उत्कंठित थयेलो कोइपण उत्तम पुरुष दरवाजे उभो छे. ॥ ११ ॥

अथैष वेत्रभृद्भूपभूपल्लवकसंज्ञया । आशु प्रवेशयामास तं पुमांसं सभाभुवि ॥ १२ ॥

अर्थः—पछी ते छडीदारे राजानी भृकुटिना छेडानी संज्ञाथी तुरत ते पुरुषने सभानी भूमिमां प्रवेश कराव्यो. ॥ १२ ॥

कृती कृतनमस्कारः संनिविष्टोऽथ विष्टरे । वचःसुधाभिः स्नपयामास भूवासवध्रुवः ॥ १३ ॥

चरित्रं

॥३॥

अर्थ:-पछी ते विचक्षण पुरुष (राजाने) नमस्कार करीने आसनपर बेठो, तथा वचनोरूपी अमृतथी राजाना कर्णेने स्नान कराववा लाग्यो. ॥ १३ ॥

जानासि जगतीनाथ विरोधिक्काथकृन्महाः । श्रीनागचन्द्र इत्यस्ति पुरे नागपुरे नृपः ॥ १४ ॥

अर्थ:-हे जगतना स्वामी ! आपने मालुम छे के, नागपुरनामना नगरमां शत्रुओना तेजनो लोप करनारो श्रीनागचंद्रनामे राजा छे. ॥ १४ ॥

तस्य प्रियास्ति प्रस्ताववाच्या सुरवधूक्तिषु । मकरध्वजकीरैकपञ्जरी रत्नमञ्जरी ॥ १५ ॥

अर्थ:-ते राजाने देवांगनाओना वर्णनमां प्रस्तावे प्रशंसा करवा लायक तथा कामदेवरूपी शुकना पांजरांसरखी रत्नमंजरी नामे राणी छे. ॥ १५ ॥

कामभूभर्तुरस्ति त्वमुच्चैरस्ति तयोः सुता । विश्रुता गुणमालेति गुणमालेव देहिनी ॥ १६ ॥

अर्थ:-कामदेवरूपी राजानी उंचा प्रकारनी हयातिसरखी अने शरीरधारी गुणोनी मालासरखी, तेओनी गुणमालानामनी प्रख्यात पुत्री छे. ॥ १६ ॥

तदङ्गसंगता लक्ष्मीः साक्षाल्लक्ष्मीमुपाहसत् । स्फुरदम्भोजकुम्भीन्द्रकुम्भद्वन्द्वेन्दुवासिनीम् ॥ १७ ॥

अर्थ:-साक्षात् तेणीना शरीरमां प्राप्त थयेली विकस्वर कमल, हस्तींद्रना बन्ने कुंभस्थलो, तथा चन्द्रमां निवास करनारी लक्ष्मीनी हांसी करती हती. ॥ १७ ॥

तारुण्यचारवे तस्यै वरान्ध्यायन्धराधिपः । त्वत्सुतं निश्चिकायैव प्रभायै भास्करं पथा ॥ १८ ॥

अर्थः—युवावस्थायी शोभती एवी ते कन्या माटे वर संबंधि विचार करतां राजाए, प्रकाश माटे जेम सूर्यनो तेम आपना पुत्रनोज निश्चय करेलो छे. ॥१८॥

इत्यर्थमभ्यर्थयितुं त्वयि मामीश मे प्रभुः । विश्वासभाजनीभूतं मुख्यदूतं नियुक्तवान् ॥ १९ ॥

अर्थः—हे स्वामी! एटला माटे आपने प्रार्थना करवा माटे मारा स्वामीए विश्वासपात्र एवा मने मुख्य दूतने (आपनी पासे) मोकलेलो छे. ॥१९॥

तत्प्रभो सत्प्रभोल्लासनिर्विलासमनोभुवे । रतिनिर्जयिनीं कामं तामंगीकुरु सूनवे ॥ २० ॥

अर्थः—माटे हे प्रभु! मनोहर कांतिना उल्लासयी विलास रहित करेल छे कामदेवने जेणे (एवा आपना) पुत्र माटे आनंदपूर्वक रतिने पण जीतनारी ते राजपुत्रीने स्वीकारो? ॥२०॥

तं भूपमुत्सवाभोगात्तां कन्यां वरलाभतः । दौत्यसाफल्यतो मां च स्वामिन्ननुगृहाण तत् ॥ २१ ॥

अर्थः—माटे हे स्वामी! महोत्सवना लाभयी ते राजाने, वरना लाभयी ते राजफन्याने, तथा दूतपणानी सफलतायी मने (आप) आनंदित करो? ॥२१॥

इदं वादिनि दूतेऽस्मिन्नानन्दी मेदिनीपतिः । सिंहश्रेष्ठिमुखाम्भोजे न्यस्तनेत्रयुगो जभौ ॥ २२ ॥

अर्थः—एरीते ते दूत बोलयाबाद आनंद पामेलो ते राजा सिंहशेठना मुखरूपी कमलपते (पोतानां) बन्ने नेत्रो राखीने

सिंह०

॥६॥

कहेवा लाग्यो के, ॥२२॥

नावयोरन्तरं किञ्चिदमुमादाय नन्दनम् । ब्रज नागपुरं बन्धो संबन्धोऽयं विधीयताम् ॥२३॥

अर्थः—हे बंधु! आपण बन्नेवच्चे कंड पण अंतर नथी, माटे आ पुत्रने साथे लेइ जइने तुं नागपुर जा? अने आ संबंध करी आव?

अनर्थदण्डादुदण्डादतः स चकितः कृती । किञ्चिन्न्यश्चन्मुखः सिंहो नोत्तरं नृपतेर्ददौ ॥ २४ ॥

अर्थः—आवा भयंकर अनर्थदंडथी डरेला, एवा ते कृतज्ञ सिंहशेठे कंडंक नीचुं मुख करीने राजाने प्रत्युत्तर न आप्यो. ॥२४॥

किञ्चित्कोपकडाराक्षस्ततः क्षमादयितोऽवदत् । संबन्धोऽयं न किं साधुर्यदत्से मित्र नोत्तरम् ॥२५॥

अर्थः—तेथी कंडंक क्रोधथी विक्राल आंखोवाला ते राजाए कह्युं के हे मित्र! आ संबंध तने शुं ठीक नथी लागतो? के जेथी तुं प्रत्युत्तर आपतो नथी. ॥२५॥

अथ पृथ्वीपति कोपणाङ्गमवलोकयन् । वाक्कलां कलयामास सिंहः पीयूषपेशलाम् ॥ २६ ॥

अर्थः—पछी राजाने क्रोधना लेअना चिह्नवालो जाइने ते सिंहशेठ अमृतसरखी मधुर वचन चतुराई करवा लाग्यो के, ॥२६॥

न योजनशतादूर्ध्वं ब्रजामीति व्रतं मम । अतस्तु योजनशतं साग्रं नागपुरं पुरम् ॥ २७ ॥

अर्थः—एकसो जोजनथी आगळ जवुं नही, एवं मने व्रत छे, अने ते नागपुर नगर तो अहींथी एकसो जोजन करतां बाधारे दूर छे.

तदहं न विवाहेऽस्मिन्ब्रजामि व्रतभङ्गभीः । एवंविधेषु कार्येषु दिश्यन्ते न च मादृशाः ॥२८॥

अर्थः—माटे व्रत भंगना डरथी हुं आ विवाहमां जइ शकीश नही, तेमज आवां कार्योमां माराजेवाने हुकम करवो योग्य नथी ॥२८॥

चरित्रं

॥६॥

इत्युक्तिघृतहोमेन ज्वलत्कोपमहानलः । तज्ज्वालाजालसंतसामिव भूषोऽभजद्गिरम् ॥ २९ ॥

अर्थः—(तेना) ए रीतना वचनोरूपी घृत होमावाथी सळगी उठ्यो छे क्रोधरूपी महान् अग्नि जेनो, एवो ते राजा तेनी ज्वालाना समूहथी जाणे तपी उठी होय नहि! एवी वाणी बोल्यो के, ॥२९॥

स्याद्गतुं यन्त्र मे युक्तं मया तत्र निदिश्यसे । कार्यं तदप्यदेश्यं ते तन्महामहिमासि भोः ॥ ३० ॥

अर्थः—ज्यां मारे जवुं लायक हतुं, त्यां में तने जवानी आज्ञा आपी, अने ते कार्यने पण तें नही फरमाववायोग्य जणाव्युं, माटे अहो! तुं तो कोइक महाराजाधिराज जेवो डोळ धरावे छे! ॥३०॥

न यासि योजनशतादूर्ध्वमित्यस्ति ते व्रतम् । सहस्राद्योजनेभ्योऽग्रे त्वां मोक्षयाम्यौष्टिकैस्ततः ॥ ३१ ॥

अर्थः—एकसो जोजनथी आगळ तुं जतो नथी, अने तने ज्यारे एवुं व्रत छे, तो तने उंटोना स्वारोसाथे एक हजार जोजनथी पण आगळ मोकली आपीश. ॥३१॥

सिंहः श्रुत्वेत्यथ क्रोधावहित्थविहितस्मितः । ऊचेऽग्रतो नृणां पत्युः प्रत्युत्पन्नमनिः कृती ॥ ३२ ॥

अर्थ—हवे एम सांभळीने क्रोधने दबावी हास्य करीने ते चतुर सिंहशेठ समयखुचकता धारण करीने राजाने कहेवा लाग्यो के, ॥३२॥

स्वामिन्नस हमानस्ते विरहं निरहंकृतिः । अकार्षमुत्तराण्येवं देवादेशः शिरोमणिः ॥ ३३ ॥

अर्थः—हे स्वामी! आपनो विरह सहन न थवाथी अहंकार राख्याविना में आवा उत्तरो आपने आप्या छे, परंतु आपनी आज्ञा तो मारा मस्तकपर मुकुट समान छे. ॥३३॥

नृपः प्रीतोऽथ तद्वाचा विवाहाय व्यहारयत् । महासैन्यमहामन्त्रिमहाभटयुतं सुतम् ॥ ३४ ॥

अर्थः—पछी तेना वचनथी खुशी थयेला ते राजाए विवाहमाटे महान सैन्य, महान मंत्रीओ, तथा महान सुभटोसहित पोताना पुत्रने प्रयाण कराव्युं. ॥३४॥

पृथग्भूतमिवात्मानं सुहृदं हृदयप्रियम् । नृसिंहः सिंहमकरोत्तत्र सर्वक्रिया गुरुम् ॥ ३५ ॥

अर्थः—जाणे भिन्न स्वरूपे रहेलो पोतेज होय नही! एवा हृदयप्रिय मित्रसरखा ते सिंहशेठने त्यां राजाए सर्व कार्योमां मुख्य अधिकारी बनाव्यो. ॥३५॥

कृतयात्रस्ततः सिंहो गुप्तसंवेगवाग्भरैः । अत्रोटयत्कुमारस्य संसारावासवासनाम् ॥ ३६ ॥

अर्थः—हवे त्यांथी प्रयाण कर्याबाद ते सिंहशेठ गुप्त रीते वैराग्यवाळां वचनोना समूहथी ते राजकुमारनी संसारमां वसवानी अभिलाषाने तोडवा लाग्यो. ॥ ३६ ॥

व्यक्तमुक्तिवधूलोभः शोभमानाः श्रियोऽथ ताः । तृणवद्गणयामास महीवासवनन्दनः ॥ ३७ ॥

अर्थः—पछी प्रगट थएल छे मुक्तिस्त्रीनी लालच जेने, एवो ते राजकुमार ते शोभती (संसार संबंधि) लक्ष्मीने तृणसमान गणवा लाग्यो. ॥ ३७ ॥

कृतव्याजोत्तरः श्रेष्ठी दिग्विरामव्रतस्थितः । न योजनशतादूर्ध्वं स प्रयाणमकारयत् ॥ ३८ ॥

अर्थः—दिग्विरति व्रतमां रहेला ते शेठे कंडंक बहानुं कहाडीने एकसो योजनथी आगळ प्रयाण कराव्युं नही. ॥३८॥

यात्राविरामाद्यातेषु पञ्चषेषु दिनेष्वथ । कुमारमूचुः सचिवा रहसि प्रहसद्विरः ॥ ३९ ॥

अर्थः—पछी प्रयाणना अटकाववाबाद पांच छ दिवसो गये छते हास्ययुक्त वाणी बोलता मंत्रिओ ते राजकुमारने एकांतमां कहेवा लाग्या के, ॥३९॥

यात्रां कुत्रापि सिंहश्चेन्निषेधति विधिच्छलात् । तद्वलादपि कुर्वन्तो न यूयमपराधिनः ॥४०॥

इत्यस्मान्शिषद्गुप्तं प्रयाणसमये नृपः । तद्वध्वाप्यधुना सिंहं यामो नागपुरं न किम् ॥४१॥

अर्थः—कदाच आ सिंहशेठ कंडक बाहनुं कहाडीने क्यांक पण जो प्रयाणने अटकावे, तो बळात्कारे पण आगळ प्रयाण कर-
वामां तमो गुन्हेगार नथी ॥४०॥ एम प्रयाण समये राजाए अमोने गुप्तपणे शिखामण आपी छे, माटे हवे आ समये आ सिंह-
शेठने बांधीने पण आपणे नागपुरतरफ शामाटे प्रयाण न करीये? ॥४१॥

इत्यात्तवाचः सचिवानाचष्ट नृपनन्दनः । इवः कर्तव्यमिदं यात्रा नाद्य निर्णीयते यदि ॥४२॥

अर्थः—एम बोलता ते मंत्रिओने राजकुमारे कहुं के, जो आजे प्रयाणमाटे निर्णय न करवामां आवे, तो आवती काले
तमारो विचार अमलमां मेलजो. ॥४२॥

अथैकान्ते महीकान्तजन्मा तन्मानसाप्रियम् । वचोऽवोचत सिंहस्य पुरो धर्मकलागुरोः ॥ ४३ ॥

अर्थः—पछी ते राजकुमारे एकांतमां तेमना मनने अणगमतुं वचन धर्मकलाना गुरुसरखा ते सिंहशेठनी आगळ निवेदन कर्युं. ४३

सिंह०

॥१०॥

धर्मांस्बुधिसुधाधामा सिंहनामा महामतिः । ततः कुमारमारब्धसंसारशमनोऽभ्यधात् ॥४४॥

अर्थः—पछी धर्मरूपी महासागरप्रते चंद्रसरखो, अने प्रारंभेल छे संसारसंबंधि शांति जेणे, एवो महाबुद्धिवान् ते सिंहशेठ राजकुमारने कहेवा लाग्यो के, ॥४४॥

नेदं मेऽङ्गमपीत्युक्त्वा भूतले प्रतिलेखिते । पतित्वा पादप इव प्रस्थिरावयवव्रजः ॥ ४५ ॥

शुचौ कचिद्वनोद्देशे पादपोपगमाभिधम् । ग्रहीष्यामि व्रतं तत्ते बद्ध्वा नेष्यन्ति किं मम ॥४६॥

अर्थः—आ शरीर पण मारुं नथी, एम कहीने प्रतिलेखेला पृथ्वीतलपर पडीने वृक्षनीपेठे अंगोपांगोने स्थिर करीने, ॥४५॥ कोइक पवित्र वनप्रदेशमां पादपोपगमनामनुं हुं व्रत ग्रहण करीश, तो पछी तेओ मने बांधीने शुं लेइ जशे? ॥४६॥

इत्युक्त्वा सिंहवर्तिसहः काननं निशि जग्मिवान् । त्वमेव मे गतिरिति क्षमापजोऽप्यनु तं ययौ ॥४७॥

अर्थः—एम कहीने ते सिंहशेठ रात्रिण सिंहनी पेठे वनमां चाल्या गया, मारो आधार तमोज छे, एम कहीने ते राजकुमार पण तेनी पाछड गयो. ॥४७॥

निशान्ते तावपश्यन्तः शयनादिषु मन्त्रिणः । पदश्रेण्यनुसारेण भुवं भूरितरां ययुः ॥ ४८ ॥

अर्थः—रात्रिने अंते शय्याआदिकमां तेओ बन्नेने नही जोवाथी, मंत्रीओ तेओना पगलांओनी पंक्तिने अनुसारे घणी जमीन ओलंगी गया. ॥४८॥

चरित्रं

॥१०॥

तौ गृहीतपरिव्रज्यौ पादपोषगमस्थितौ । नित्यव्योमभ्रमश्रान्तौ सुप्तौ सूर्योडुपाविव ॥ ४९ ॥

कचिच्छैलतले वीक्ष्य वैलक्ष्यकलुषाननाः । भन्त्रिः प्रणिपत्योचुश्चटूच्चयमयं वचः ॥ ५० ॥

अर्थः—ग्रहण करेल छे दीक्षा जेओए, तथा पादपोषगम आसने रहेला, अने हमेशां आकाशमां भ्रमण करवाथी याक्तीने सूइ गयेला जाणे सूर्य अने चंद्र होय नही! एवा तेओ बन्ने, ॥४९॥ कोइक पर्वतनी मेखलामां पडेल जोइने वीलखा पडवाथी उतरा गयेला मुखवाळा एवा ते मंत्रीओ तेओने नमीने काकललुदी भरेलां वचनो कहेवा लाग्या के, ॥ ५० ॥

क्षम्यतामपराधो नः सकटूक्तिपटूकृतः । उत्तिष्ठतं द्रुतं यामः स्वामिनौ नागपत्तनम् ॥ ५१ ॥

अर्थः—कडवां वचनोना संबंधमां हवे सुधारेला अमारा अपराधनी आप क्षमा करो? हे स्वामी! तुरत उठो? हवे आपणे नागपुरतरफ जइये. ॥५१॥

मत्वा वृत्तमिदं भूपः कुप्यन्यन्त्रे तिलानिव । दुःखश्यामतनूनस्मान्सान्वयान्पीलयिष्यति ॥ ५२ ॥

अर्थः—आ वृत्तांत जाणीने राजा क्रोध पामीने घाणीमां तलनीपेठे, दुःखथी श्याम शरीरवाळा अमोने कुटुंबसहित पीली नाखशे. ५२

तत्कृपाब्धी कृपां कृत्वा पश्यतं जल्पतं च नः । दृग्भिः प्रसादसार्द्राभिः स्मितधौताधरैर्मुखैः ॥ ५३ ॥

अर्थः—माटे हे दयासागर! तमो कृपा करीने आनंदाश्रुथी भीनी आंखोवडे अमारीतरफ जुओ? अने हास्ययुक्त होठावाळा मुखवडे अमारी साथे बोलो? ॥५३॥

व्यथीभूयाथ सचिवैरित्यादिचटुवादिभिः । स्वरूपमाशु भूपस्तज्ज्ञापितः सत्वरैश्चरैः ॥ ५४ ॥

अर्थः—पछी इत्यादि मिष्ट वचनो बोलनारा ते मंत्रिओनां वचनोपर ते बन्नेए कंडं लक्ष न आपवाथी कंटाळीने तेओए वेग-
वंत दूतोमारफते तुरत ते वृत्तांत राजाने जणाव्यो. ॥५४॥

बद्ध्वा विवाह्यस्तनुजः सिंहो बध्यस्तु वैरिवत् । इति कुप्यन्नुपोऽप्यागाद्वाहनैर्वेगवत्तरैः ॥ ५५ ॥

अर्थः—पुत्रने बांधीने (पण) परणाववो, अने ते सिंहशेठने तो वैरीनीपेठे मारीज नाखवो, एम क्रोध पामतो राजा पण
अति वेगवाळां वाहनो मारफते (त्यां) आवी पहोंच्यो. ॥५५॥

ईदृग्विरुद्धबुद्धिस्तौ स ददर्श महामुनी । सेव्यमानपदौ व्याघ्रद्वीपिसिंहादिजन्तुभिः ॥ ५६ ॥

अर्थः—ए रीते विपरीत बुद्धिवाळा ते राजाए बाघ दीपडा, तथा सिंह आदिक प्राणीथी सेवता चरणोवाळा ते बन्ने महान्
मुनिराजोने जोया. ॥५६॥

प्रभाविनाविमौ शक्यौ न पराभवितुं बलात् । भक्त्यैव भाष्यावित्यन्तर्ध्यायानराजा जगाम तौ ॥ ५७ ॥

अर्थः—महान् प्रभाववाळा एवा आ बन्नेनो बळात्कारे पराभाव थइ शकशे नही, माटे भक्तिथीज तेओने बोलाववा, एम
मनमां विचारतो राजा तेओनी पासे गयो. ॥५७॥

श्वापदैर्दत्तमार्गं तं मार्गन्तं वीक्षणान्यपि । नमन्तं चटुमन्तं च नेक्षांचक्रतुरप्यमू ॥ ५८ ॥

અર્થ:—તે જંગલી પ્રાણીઓ દીધેલો છે જવાનો માર્ગ જેને, તથા ફક્ત સામે જોવાનીજ માગણી કરતા, નમતા, અને મિષ્ટ વચનો બોલતા એવા તે રાજાની સામે પણ તેઓ બન્નેજ જોયું નહીં. ॥૫૮॥

तौ तु मासोपवासान्ते स्तूयमानौ सुरासुरैः । शुद्धध्यानवशीभूतां भेजाते मुक्तिवल्लभाम् ॥५९॥

અર્થ:—પછી એક માસના ઉપવાસને અંતે દેવ દાનવોથી સ્તુતી કરાતા એવા તેઓ બન્ને શુદ્ધ ધ્યાનથી વશ થયેલી મુક્તિરૂપી સ્ત્રીને પ્રાપ્ત થયા. ॥૫૯॥

न योजनशतादूर्ध्वं यामोति तव निश्चयः । असंख्यैर्योजनैर्मित्र मां मुक्त्वा किमगाः शिवम् ॥६०॥

અર્થ:—હે મિત્ર! એકશો જોજનથી આગળ હું જતો નથી, એવો તારો નિશ્ચય હતો, છતાં મને છોડીને અસંખ્ય જોજન દૂર મોક્ષમાં તું કેમ ગયો? ॥૬૦॥

इति क्रन्दन्तृपः सिंहनाम्नो मित्रस्य विग्रहम् । पुत्रस्य चाग्नौ चिक्षेप स्वं च शाकमहानले ॥६१॥

અર્થ:—એરીતે વિલાપ કરતા તે રાજાએ તે સિંહનામના પોતાના મિત્રના, તથા પુત્રના શરીરનો અગ્નિસંસ્કાર કર્યો, અને પોતાના આત્માને શોકરૂપી ખયંકર અગ્નિમાં બાલવા લાગ્યો. ॥૬૧॥

तयोः सत्त्वातिरेकोक्त्या विबुधैर्बोधितस्ततः । धर्मकर्मठधीः प्राप स्वपुरं भूपुरन्दरः ॥ ६२ ॥

અર્થ:—પછી તેઓ બન્નેના અતિપરાક્રમના વર્ણનથી દેવોએ પ્રતિબોધેલો, તથા તેથી ધર્મકાર્યની બુદ્ધિબાલો તે રાજા પોતાના

सिंह०

॥१४॥

नगरमां गयो. ॥ ६२ ॥

वरं तत्याज यः प्राणान्न पुनः स्वीकृतं व्रतम् । स सिंह इव सेवध्वं जना दिग्विरतौ रतिम् ॥ ६३ ॥

अर्थः—खुशीथी जेणे प्राणोनो त्याग कर्यो, पण अंगीकार करेलुं व्रत तज्युं नही, एवा ते सिंहशेठनीपेठे. हे मनुष्यो! तमो दिग्विरमणनामना व्रतमां प्रेम करो? ॥ ६३ ॥

॥ इति दिग्विरतिविचारे सिंहकथा ॥

अहीं दिग्विरतिनामना व्रत उपर कथा कही.

आ चरित्र श्रीवर्धमानसूरिण रवेला वासुपूज्यचरित्रमांथी ओधरीने तेनुं गुजराती भाषांतर करी
छपावी प्रसिद्ध करेल छे.

चरित्र

॥१४॥

इति श्रीसिंहश्रेष्ठीचरित्रं समाप्तम्